

РЕШЕНИЕ

№ 10656

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8327** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. К. В., срещу решение № ППН-01-483/2024 г. от 18.07.2025 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). С оспорения акт по жалба на П. И. Ц. за нарушение на чл.6, §1 във вр. с чл.7 от Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) и чл.21, §2 от ОРЗД на основание чл.58, §2, б.,„г” от Регламента на жалбоподателя е наложена корективна мярка да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента, като: изтрие телефонния номер на П. Ц. от базата с данни на дружеството и създаде регистър на телефонни номера на лица, оттеглили съгласието си за провеждане на директен маркетинг и включи телефонния номер на П. Ц. в него в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно на основанията по чл.145, т.3 и т.4 от АПК. Според оспорващото дружество, КЗЛД изобщо не трябвало да се произнася по сезиращата я жалба, тъй като същата е била оттеглена. При това, вместо да прекрати производството по образуваната пред нея административна преписка, Комисията се произнесла с акт по същество. На второ място, като основни доказателства по преписката били използвани два записа от телефонни разговори, направени от жалбоподателя П. Ц. незаконно, тъй като дружеството не било уведомено, че разговорите се записват. На следващо място оспорващият твърди, че при постановяване на оспореното решение неправилно е приложен и материалният закон, тъй като дружеството не обработвало лични данни на П. Ц., не разполагало с никакви

негови данни, както и информация, въз основа на която същият да бъде идентифициран. Телефонната централа на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД осъществявала телефонни обаждания към телефонни номера, които се генерирани на случаен принцип чрез произволна комбинация от цифри. По изложените съображения счита, че в случая ОРЗД е неприложим. Иска оспореното решение да бъде отменено, както и да му бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни в представено по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. И. Ц. не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна – адресат на акта, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-483/27.05.2024 г., подадена от П. И. Ц. за това, че в продължение на три години непрекъснато получавал нежелани телефонни обаждания от неизвестна за него компания, която по-късно установил като „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД. Въпреки многократно заявеното към представителите на дружеството от Ц. желание телефонният му номер да бъде изтрит от базата данни на фирмата и да бъдат преустановени нежеланите обаждания, същите не престанали. В жалбата е посочено, че Ц. не е давал съгласие за използване на телефонния му номер за маркетингови цели, както и че при част от позвъняванията разговорите са се провеждали с чат бот, който не разбирал искането му номерът му да бъде изтрит. С цел да установи фирмата и да заяви лично на неин представител желанието си телефонният му номер да бъде изтрит, в началото на м. май 2024 г. посетил мероприятие, организирано от дружеството и проведено в [населено място]. На това събитие установил наименованието на дружеството и разговарял с негов представител, когото изрично помолил да бъде изтрит номерът му от базата им данни и въпреки уверението, че това ще бъде направено, скоро след това отново получил телефонно обаждане с покана за провеждане на друго събитие отново в [населено място].

Във връзка с така подадената жалба с писмо с изх. № ППН-01-483#1/25.07.2024 г. на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД, на основание чл.36 от АПК, е предоставена възможност да изрази писмено становище по изнесените в жалбата твърдения, както и да представи относими към случая доказателства. В определения от административния орган срок, със становище от 05.08.2024 г. дружеството е посочило, че не обработва лични данни на потенциалните си клиенти, не разполага с лични данни на П. Ц., включително имена и телефонен номер, не оперира кол център, няма сключени договори за предоставяне на електронни съобщителни услуги и няма назначени с такава длъжностна характеристика служители.

На 07.10.2024 г. П. Ц. информирал КЗЛД, че е посетил още две събития, организирани от „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД, по време на едно от които на всеослушание посочил, че дружеството неправомерно обработва личните му данни, след което говорил с негов представител, вследствие на което обажданията на телефонния му номер спрели. С оглед на това е заявил, че жалбата му не е актуална.

На 14.10.2024 г. Ц. във връзка с проведен със служител от КЗЛД разговор е потвърдил оттеглянето на жалбата си.

Комисията не се е произнесла по това заявление на жалбоподателя и не е прекратила

производството по образуваната пред нея административна преписка.

На 06.01.2025 г. Ц. е информирал КЗЛД, че обажданията на телефонния му номер от „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД отново са започнали.

След като производството не е било прекратено, писмото на Ц. от 06.01.2025 г. е било присъединено към преписката.

На 05.02.2025 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника), на което жалбата е приета за редовна и допустима, като страни са конституирани П. И. Ц. и „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. Заседание е проведено на 14.05.2025 г., на което жалбата е разгледана по същество.

Прието е решение, с което жалбата на П. Ц. е приета за основателна като за нарушение на чл.6, т.1 във вр. с чл.7 от ОРЗД и чл.21, т.2 от ОРЗД на основание чл.58, т.2, б.,„г” от Регламента на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД е наложена корективна мярка да съобрази операциите си по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента, като: изтрие телефонния номер на П. Ц. от базата с данни на дружеството и създаде регистър на телефонни номера на лица, оттеглили съгласието си за провеждане на директен маркетинг и включи телефонния номер на П. Ц. в него в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на КЗЛД произтичат от разпоредбите на чл.10, ал.1 от ЗЗЛД, съответно от чл.57, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 от ЗЗЛД мнозинство.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е постановен в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от ПДКЗЛДНА, приет на основание чл.9, ал.2 от ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019г. За образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД. При разглеждане на спора, КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника (в приложимата редакция). Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата в съответствие с чл.9, ал.3 от ЗЗЛД и чл.8, ал.7 от Правилника (в приложимата редакция).

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване,

изтриване или унищожаване. В конкретния случай не е спорно по делото и от актуалното състояние на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД, публикувано в ТРРЮЛНЦ се установява, че дружеството-жалбоподател има предмет на дейност: Покупко-продажба на всички видове стоки и артикули за продажба в първоначален, преработен или обработен вид – като домакински уреди, медицински изделия, ортопедични продукти, масажори и др., вкл. извън търговските обекти на дружеството, както и организиране и представяния и събития; изпълнение на дейностите на кол център; маркетингови, информационни и консултантски услуги, посреднически услуги, търговия на едро и на дребно, вкл. внос и износ, както и други сделки и дейности, за които няма забрана съгласно действащото законодателство. Не се спори по делото, че предлаганите от дружеството стоки и услуги, освен в търговските му обекти, се предлагат и чрез организиране на представяния и събития, поканата за които се отправя към потенциалните клиенти чрез телефонен разговор. Законът за защита на личните данни и ОРЗД не забраняват обработването на личните данни на физическите лица за целите на директния маркетинг, както представлява предлагането на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефона или по друг директен начин. Тази дейност обаче следва да се извършва при спазване на определени законови изисквания.

В този смисъл твърдението на жалбоподателя, че телефонните обаждания към конкретните телефонни номера се осъществяват от телефонната му централа чрез генериране на произволна комбинация от цифри на случаен принцип не опровергава извода на КЗЛД, че същият е обработвал личните данни на П. Ц., тъй като това е станало чрез извършване на операция с лични данни под формата на „употреба“ по смисъла на чл.4, т.2 от Регламента.

Съображение 70 от Регламента гласи, че когато личните данни се обработват за целите на директния маркетинг, субектът на данни следва да има право безплатно и по всяко време да направи възражение срещу такова обработване, включително профилиране, доколкото то е свързано с директния маркетинг, независимо дали става въпрос за първоначално или по-нататъшно обработване. Субектът на данни изрично следва да бъде уведомен за съществуването на това право, което му се представя по ясен начин и отделно от всяка друга информация.

Според чл.6, т.1 от Регламент (ЕС) № 2016/679, обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Както правилно е приела и КЗЛД, в случая единствената приложима хипотеза е тази по б.,„а“ на цитирания текст, а именно, че субектът на данните следва да даде съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели. Това означава, че трябва да е налице запитване от страна на обработващия лични данни към субекта на данните да изрази изрично съгласието си за обработване на личните му данни.

Член 4, т.11 от Регламента представя „съгласието на субекта на данните“ като всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните,

посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени.

Според чл.21, т.2 от Регламента, когато се обработват лични данни за целите на директния маркетинг, субектът на данни има право по всяко време да направи възражение срещу обработване на лични данни, отнасящо се до него за този вид маркетинг, което включва и профилиране, доколкото то е свързано с директния маркетинг. Съгласно чл.21, т.3 от Регламента, когато субектът на данни възрази срещу обработване за целите на директния маркетинг, обработването на личните данни за тези цели се прекратява. Според т.4 пък, най-късно в момента на първото осъществяване на контакт със субекта на данните, той изрично се уведомява за съществуването на правото по параграфи 1 и 2, което му се представя по ясен начин и отделно от всяка друга информация.

От приетите по делото доказателства безспорно се установява, че в процесния случай жалбоподателят не е изпълнил вмененото му с чл.21, т.3 във вр. с т.2 от Регламента задължение при обработката на личните данни на П. Ц..

Съгласно чл.7, т.1 от Регламента, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Според чл.7, т.3 от Регламента, субектът на данни има правото да оттегли съгласието си по всяко време. Оттеглянето на съгласието не засяга законосъобразността на обработването, основано на дадено съгласие преди неговото оттегляне. Преди да даде съгласие, субектът на данни бива информиран за това. Оттеглянето на съгласие е също толкова лесно, колкото и даването му. Това означава, че е в тежест на жалбоподателя да докаже, че Ц. е дал съгласие личните му данни да бъдат обработвани. Той обаче не се е справил с тази доказателствена тежест.

Нито в административното производство, нито в настоящото съдебно производство от жалбоподателя са ангажирани доказателства, от които да е видно, че той е изпълнил посоченото изискване да уведоми Ц. за правото му да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг, преди личните му данни да бъдат използвани с такава цел, както и да му предостави възможността да възрази срещу такова използване. В тази връзка твърденията на оспорващото дружество, че същото не оперира кол център, няма сключени договори за предоставяне на електронни съобщителни услуги и няма назначени с такава длъжностна характеристика служители, дори и да са верни, не го освобождават от задължението, вменено му с нормата на чл.21, т.3 във вр. с т.2 от Регламента. Способът на сдобиването на дружеството-жалбоподател с данните на едно лице с цел директен маркетинг е без значение, доколкото съдът приема за доказано, че на Ц. е позвънявано на личния му телефон, за да бъде поканен на организирани от „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД събития. След като жалбоподателят е разполагал с личния телефон на заинтересованата страна, същият е следвало да изпълни задължението си да го уведоми за правото му да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг, преди личните му данни да бъдат използвани с такава цел и да му бъде предоставена възможност да възрази срещу такова използване. В случая, въпреки многобройните възражения на Ц., използването на телефонният му номер за директен маркетинг е

продължило. Изискването е уведомяването за правото по чл.21, т.3 от Регламента да бъде направено още преди личните данни на лицето да бъдат използвани за целите на директния маркетинг, т.е. преди предлагане по телефона на съответната услуга.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за недоказаност на неправомерното обработване на лични данни, тъй като същото се основавало само на два записа от телефонни разговори, направени от П. Ц. без дружеството да е уведомено, че разговорите се записват. На първо място, както вече беше отбелязано, предмет на спора е дали субектът на данни е дал съгласие за това същите да бъдат обработвани. Всъщност жалбоподателят прави опит да измести фокуса на спора към липсата въобще на обработване на лични данни като твърди, че не разполага с данните нито на П. Ц., нито на други физически лица, а се касаело до генерирани от телефонната централа на дружеството на случаен принцип чрез произволна комбинация от цифри на телефонни номера, към които били осъществени телефонни обаждания. В случая в хода на разглеждане на административната преписка КЗЛД е събрала доказателства за осъществените към Ц. телефонни обаждания. Доказателствата са събрани по съответния ред и са годно доказателствено средство, предвид липсата на ограничаване на събирането на такива в административното производство. Тук е мястото да се отбележи, че всъщност жалбоподателят не оспорва нито факта, че към Ц. са извършвани обаждания и с него са провеждани разговори на личния му телефонен номер, нито че от него е изисквано съгласие за провеждането им с цел директен маркетинг.

Неоснователно е възражението, че производството по жалбата на Ц. до КЗЛД е следвало да бъде прекратено, предвид изрично направеното на 14.10.2024 г. оттегляне на жалбата. Действително оттегляне е направено. В същото време обаче, след като Комисията не се е произнесла с нарочен акт по искането и не е прекратила производството, същата правилно е предприела действия по разглеждането ѝ по същество. В този смисъл административният орган не е могъл след постъпване на изявлението на Ц. от 06.01.2025 г. за това, че обажданията от страна на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД към него са подновени и моли жалбата му да бъде разгледана, тепърва да прекрати производството.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, определени на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл.38 от Закона за адвокатурата.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу решение № ППН-01-483/2024 г. от 18.07.2025 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „ОРЕСТ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: